

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obo/11/2018
Identifikačné číslo spisu: 6010200700
Dátum vydania rozhodnutia: 17.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6010200700.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek JUDr. Beáty Miničovej a JUDr. Miroslavy Janečkovej, v spore žalobkyne REALITY - OBCHODNÁ, a.s. Nová ulica 1588/68, Stupava, IČO: 36 347 493, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. AŽALTOVIČ & PARTNERS s.r.o., Pred poľom 1652, Trenčín, proti žalovanému M. P. Q., C. B. X, K. K., správcovi konkurznej podstaty úpadcu LIGAREX, a.s., so sídlom SNP 10/106, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 007 374, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 52Cbi/3/2010-142 z 9. apríla 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 52Cbi/3/2010-142 z 9. apríla 2018 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 52Cbi/3/2010-142 z 9. apríla 2018 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala, aby žalovaný vylúčil zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu jednak plynovú prípojku pre kotolňu, inventárne číslo 00600319, ktorá je vedená cez pozemky parc. č. XX/X, XX/X, XX/X Q. XX/X, XX - XX, XX/X - XX/XX, XX/XX, XX/X, XXX - XXX, všetky zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX kat. úz. O. a ďalej oplotenie závodu inventárne číslo 0060229, pozostávajúce z plotu z pletiva, plotu z plechu, plotu z kovových profilov a z plotu murovaného, ktoré je vedené cez parc. č. XX/X, XX/X, XX/X Q. XX/X, XX - XX,XX/X - XX/XX, XX/XX, XX/X, XXX - XXX, všetky evidované v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX kat. úz. O. a ktoré sú bližšie opísané v znaleckom posudku č. XXX/XXXX, vyhotovenom znalcom Ing. Mariánom Pilkom. Súčasne žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku poukázal na predpoklady, za splnenia ktorých môže súd vyhovieť žalobe o vylúčenie vecí zo súpisu majetku z konkurznej podstaty a to, že vec bola správcom konkurznej podstaty príslušného úpadcu zapísaná do súpisu majetku konkurznej podstaty, žaloba je podaná osobou odlišnou od úpadcu, žalovaným je správca konkurznej podstaty, v dobe, keď súd rozhoduje o vylúčení vecí, trvajú účinky konkurzu a vec je naďalej zapísaná v konkurznej podstate (teda

nebola v medziobdobí zo súpisu majetku konkurznej podstaty vylúčená správcom), osoba, ktorá sa domáha vylúčenia vecí zo súpisu preukázala nielen to, že vec nemala byť do súpisu zaradená, ale i to, že jej svedčí právo, ktoré vylučovalo zaradenie vecí do súpisu majetku konkurznej podstaty. Súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 7C/132/2010-457 z 23. januára 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/256/2014-496 z 30. decembra 2014, ktorým súd zamietol žalobu okrem iného v časti, ktorou sa M. V. (pôvodný žalobca v predmetnom konaní) domáhal proti správcovi konkurznej podstaty úpadcu ako žalovanému 1/ (v predmetnom konaní žalovaný) a spoločnosti ALMAR spol. s r. o. Prešov ako žalovanému 2/ určenia vlastníckeho práva a vydania okrem iného aj vecí, ktoré sú predmetom vylučovacej žaloby, a to plynovej prípojky, evidovanej pod inventárnym číslom 00600319 a oplotenia pozemkov, evidovaných pod inventárnym číslom 0060229. V súvislosti s tým súd prvej inštancie poukázal na závery Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ako aj Krajského súdu v Žiline, vyjadrené v odôvodnení ich rozhodnutí, ktoré konania priamo súvisia s predmetným konaním o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, a to najmä ohľadom tvrdení žalobcu, že veci, vylúčenia ktorých sa domáha, sú príslušenstvom vecí hlavnej, resp. súčasťou hlavnej veci. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predmet sporu nespĺňa ani definičné znaky fyzickej, technickej, či funkčnej neoddeliteľnosti, keď základným predpokladom prevodu príslušenstva na inú osobu s hlavnou vecou je vyjadrenie vôle toto príslušenstvo previesť, čo v danom prípade nebolo preukázané. Ďalej súd prvej inštancie vyslovil názor, že ak Okresný súd Liptovský Mikuláš v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/132/2010 dospel k záveru, že žalobca M. V. nie je vlastníkom predmetných vecí, nemohol určiť vo výroku rozsudku vlastnícke právo, a preto nezostávalo iné, ako žalobu v časti zamietnuť. Nakoľko otázka vlastníckeho práva M. V. (pôvodného žalobcu v tomto konaní) bola vyriešená vo výroku rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 7C/132/2010-457 z 23. januára 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/256/2014-496 z 30. decembra 2014, súd prvej inštancie konštatoval, že nebolo jeho povinnosťou opätovne sa zaoberať otázkou jeho vlastníckeho práva k identickým veciam, vylúčenia ktorých sa z konkurznej podstaty predmetnou žalobou pôvodne M. V. (následne spoločnosť REALITY - OBCHODNÁ a.s.) domáhal. Zamietnutie žaloby súd prvej inštancie odôvodnil ďalej tým, že opatrením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10. júna 2010, č.k. 55K/10/2005-544 bol síce udelený žalovanému ako správcovi konkurznej podstaty súhlas na predaj majetku patriaceho do konkurznej podstaty mimo dražby, a to predmetnej plynovej prípojky a oplotenia závodu záujemcovi M. V., tento však kúpnu zmluvu so správcom neuzatvoril. Vychádzajúc z uvedeného súdy nemali vlastníctvo M. V. k predmetným veciam za preukázané. Súd prvej inštancie ďalej poukazuje na ustanovenie § 228 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) konštatoval, že výrok uvedeného rozsudku je záväzný aj pre žalobkyňu - spoločnosť REALITY - OBCHODNÁ a.s., Stupava. So zreteľom na uvedené súd prvej inštancie uzavrel, že žalobkyňa nepreukázala, že veci, vylúčenia ktorých sa domáha, nemali byť do súpisu zaradené, lebo jej prináleží právo vylučujúce ich zaradenie do súpisu. Napokon súd prvej inštancie konštatoval, že na tomto závere nič nemenia ani kúpne zmluvy, predložené žalobkyňou na pojednávaní dňa 9. apríla 2018, keď ich súd prvej inštancie považoval za účelové a nehodnoverné, a to po prihliadnutí na skôr uzatvorené kúpne zmluvy (26. júl 2005, 7. október 2005). Poukázal na to, že súčasná žalobkyňa sa stala v prejednávanej právnej veci právnu nástupkyňou pôvodného žalobcu na základe uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 52Cbi/3/2010-102 zo 16. januára 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 52Cbi/3/2010-119 zo 17. januára 2018, ktorým súd pripustil, aby z konania vystúpil pôvodný žalobca M. V. a na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť REALITY - OBCHODNÁ a.s., Stupava. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 261 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a skutočnosť, že v konaní úspešný žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil.

3. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa (ďalej aj „odvolateľka“) z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/, h/ CSP, navrhujúc ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolateľka predovšetkým zdôraznila, že je v predmetnom konaní iným hmotnoprávnym subjektom ako žalobca v konaniach, na ktoré poukazoval súd prvej inštancie, pričom produkovala ďalšie tvrdenia a dôkazy M. V. neuplatnené a uviedla, že svoje vlastnícke právo neodvodzuje od M. V. a preto súd prvej inštancie mal prejudiciálne posúdiť otázku jej vlastníckeho práva, bez ohľadu na súdom vyslovený právny názor vo vzťahu k M. V. v konaní právoplatne skončenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Namietala, že v predmetnom konaní bol prevod predmetných vecí, a to príslušenstva

nehnutelností zapísaných na LV č. XXXX, kat. úz. O., vedených Okresným úradom L. M., katastrálny odbor preukázaný kúpnu zmluvou uzatvorenou medzi REALITY, a.s. a REALITY - HOTELS, a.s. zo dňa 31. decembra 2005 a následne kúpnu zmluvou, uzatvorenou medzi REALITY - HOTELS, a.s. a REALITY - OBCHODNÁ, a.s. zo dňa 31. decembra 2005. Dôvod, pre ktorý nebol prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a ich príslušenstva uskutočnený jednou kúpnu zmluvou bol ten, že zmluvy o prevode nehnuteľností koncipovala osoba nemajúca právnické vzdelanie a preto i keď bolo vôľou zmluvných strán previesť aj príslušenstvo dotknutých nehnuteľností v kúpnych zmluvách, chýbala špecifikácia príslušenstva. Vzhľadom na uvedené v krátkom čase po uzatvorení zmlúv kontrahenti revidovali uvedený nedostatok. Žalobkyňa označila napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za arbitrárny a nepreskúmateľný, keďže súd len stroho odkázal na rozhodnutia Okresného súdu Liptovský Mikuláš a Krajského súdu v Žiline, bez vlastného odôvodnenia a navyše zdôraznila, že vyššie uvedené rozhodnutia nie sú v predmetnom konaní pre súd prvej inštancie záväzné.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu označil odvolanie za nedôvodné a účelové, z dôvodu ktorého navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Vyslovil názor, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď pri riešení prejudiciálnej otázky, spočívajúcej v určení vlastníctva vecí, ktorých vylúčenia z konkurznej podstaty sa žalobkyňa domáha, vychádzal z právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Liptovský Mikuláš v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/132/2010.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „odvolací súd“) po prejednaní odvolania v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených (ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

6. Podľa § 228 ods. 1 CSP výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.

7. Odvolací súd považuje za správny názor súdu prvej inštancie, že právoplatný rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 23. januára 2014 č.k. 7C/132/2010-457 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. decembra 2014 č.k. 10Co/256/2014-496, ktorým súd v časti zamietol žalobu, ktorou sa žalobca M. V. domáhal určenia vlastníckeho práva k veci, po tom, čo dospel k záveru, že žalobca vlastníkom nie je, je pre účastníkov a súd záväzný, pretože deklaruje neexistenciu vlastníckeho práva žalobcu M. V. k tejto veci a súd je povinný v inom konaní medzi rovnakými účastníkmi z neho vychádzať. Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, že v novom konaní vystupujú právni nástupcovia (z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie) osôb, ktoré boli účastníkmi právoplatne skončeného konania. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobkyňa svoje právne nástupníctvo po pôvodnom žalobcovi preukazovala najprv dohodou o odstúpení od kúpnej zmluvy zo dňa 24. októbra 2006, uzatvorenou medzi spoločnosťou REALITY - OBCHODNÁ, a.s. a M. V. dňa 24. júna 2013. Keďže vyššie uvedenými rozsudkami bolo právoplatne určené, že M. V. sa na základe zmluvy zo dňa 24. októbra 2006 nestal vlastníkom predmetnej plynovej prípojky pre kotolňu a ani vlastníkom oplotenia závodu, nemohla sa následne ich vlastníkom, na základe dohody o odstúpení od tejto zmluvy, stať ani žalobkyňa. Zo zápisnice z pojednávania konaného dňa 9. apríla 2018 vyplýva, že žalobkyňa predložila aj kúpne zmluvy, obidve zo dňa 31. decembra 2005, uzatvorené medzi spoločnosťami REALITY, a.s. Trenčín a REALITY - HOTELS, a.s. a následne spoločnosťou REALITY - HOTELS, a.s. Trenčín a žalobkyňou tvrdiac, že nimi nadobudla vlastnícke právo k predmetnej plynovej prípojke a oploteniu areálu závodu. Súd prvej inštancie považoval predložené zmluvy za účelové a nehodnoverné vzhľadom na skôr uzatvorené kúpne zmluvy (26. júl 2005, 7. október 2005), z dôvodu ktorého ich nepovažoval za dôkaz preukazujúci tvrdenia žalobkyne. Odvolací súd sa stotožnil s názorom odvolateľky, že odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti nezodpovedá požiadavkám na náležité odôvodnenie rozhodnutia. Požiadavka, aby rozhodnutie bolo riadne odôvodnené patrí medzi základné atribúty spravodlivého procesu. Jej účelom je medzi iným zabezpečiť transparentnosť, legitimitu a kontrolovateľnosť súdneho rozhodnutia. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť. Podcenenie povinnosti súdu vyhotoviť presvedčivé rozhodnutie, ktoré spĺňa parametre zákonnosti a ústavnosti, môže predstavovať porušenie základného práva na súdnu a inú

právnú ochranu podľa čl. č. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. č. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (III. ÚS 311/2007, I. ÚS 33/2012). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia má podať jasne a zrozumiteľne odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (III. ÚS 78/07, IV. ÚS 115/03). Odvolací súd sa stotožnil s námietkou žalobkyne, že pre nedostatok odôvodnenia nemožno preskúmať vecnú správnosť záveru súdu prvej inštancie o nehodnovernosti kúpnych zmlúv, predložených žalobkyňou na pojednávaní dňa 9. apríla 2018. Iba strohý odkaz súdu prvej inštancie na skôr uzatvorené kúpne zmluvy ani odvolací súd nepovažuje za dostatočné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré súd prvej inštancie zmluvy nepovažoval za dôkaz preukazujúci nadobudnutie vlastníckeho práva žalobkyňou k plynovej prípojke, ako aj k oploteniu areálu závodu. Súvislosťou medzi kúpnyimi zmluvami zo dňa 31. decembra 2005 a skôr uzatvorenými kúpnyimi zmluvami sa súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku bližšie nezaoberal, z dôvodu ktorého nemožno posúdiť vecnú správnosť jeho záveru o nehodnovernosti neskôr uzatvorených zmlúv práve z dôvodu existencie kúpnych zmlúv zo dňa 26. júla 2005 a zo dňa 7. októbra 2005. Súd prvej inštancie opomenul uviesť, akými úvahami sa pri hodnotení kúpnych zmlúv riadil a ako vec právne posúdil, teda aký vplyv po právnej stránke mala existencia skôr uzatvorených kúpnych zmlúv na platnosť uzatvorenia kúpnych zmlúv z 31. decembra 2005, prípadne ako vyhodnotil konanie účastníkov a okolnosti súvisiace s uzatváraním jednotlivých zmlúv (§220 CSP).

8. Po preskúmaní rozsudku odvolací súd uzatvára, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa v odôvodnení náležitosti riadneho odôvodnenia rozsudku, čím bolo porušené právo žalobkyne na spravodlivý proces, keďže takéto nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia jej upiera aj možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 písm. b/ a c/ CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie podľa § 391 ods. 1 CSP na ďalšie konanie a rozhodnutie.

9. Uznesenie prijal odvolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.